

der skulle udføre et Arbejde, saa skal der ansættes en, som uden at have noget andet Arbejde skal se efter, om de andre opfylde deres Pligter. Noget Eftersyn skal man naturligvis have, men jeg tror, at det for Grænsegendarmeriets Vedkommende kunde indskrænkes ikke saa lidt.

Naar man ellers ser hen til Lovforslaget, som det her er fremsat, forekommer det mig, at det er Idealet af et Lovforslag. Den højtærede Finansminister kommer nemlig her til Tinget med et Forslag og siger: Her have vi nogle Mennesker, som ved de Lønningslove, vi nu have faaet indenfor de forskellige Etater, ikke ere komne med, og der er Grund til, at de faa nogen Lønforhøjelse. Men samtidig er Finansministeren i Stand til at paavise Besparelser, saaledes at der, naar vi faa den Omordning, den Reduktion af Mandskabet, her er Tale om, kan spares, selv om det ikke er betydelige Summer, saa dog ikke saa ganske lidt. Med hvilken Jubel vilde det ikke være blevet modtaget her i Tinget, hvis noget lignende havde været Tilfældet, da vi fik de fire Etaters Lønningslov, om man da havde sagt: Det er nødvendigt at give Tjenestemændene indenfor de fire Etater Lønningsforhøjelser til et Beløb af 4 til 5 Mill. Kr., men vi kunne ved Simplificering af Driften og ved at foretage det ene eller det andet bidrage til, at Udgifterne blive bragte ned. Det vilde i Virkeligheden have vakt Jubel her i Tinget. Derfor mener jeg, at i saa Henseende er den Lønningslov, her er Tale om, i Virkeligheden Idealet af en Lønningslov, idet Mandskabet faar bedre Lønninger, medens Staten samtidig faar mindre Udgifter gennem den Forandring; der skal finde Sted i Korpset. Jeg er ogsaa overbevist om, at Mandskabet vil modtage dette Lovforslag med Glæde, ikke alene fordi her er Tale om en Lønningsforhøjelse, men ogsaa paa Grund af andre Omstændigheder, som følge med Lovforslaget, blandt andet det, at der i Fremtiden bliver bedre Avancementsforhold, end der har været hidtil. Den Reduktion, der finder Sted af Styrken, vil nemlig særlig gaa ud over Gendarmerne, medens vi beholde det samme Antal Sergenter, som saa faa højere Lønning. Derved ville Avancementsforholdene forbedres, idet der i Fremtiden bliver 55 Sergenter og kun 36 Gendarmere. Ogsaa det, at de ere forpligtede til at tage deres Afsked, naar de ere 65 Aar gamle, vil selvfølgelig bevirke, at Avancementsforholdene blive noget bedre. Endeelig skal jeg nævne, at de to Stabssergen-

ter, der ere ansatte i Korpset, i Fremtiden ville blive tagne fra Sergenternes Rækker. Hidtil har det været saa, at de to Stabssergenter ere komne fra Hæren, medens Oversergenterne ere tagne fra Korpset.

Om de forskellige Lønningsbestemmelser har jeg ikke mange Ord at sige. Jeg tror, at Lønningerne ere ret passende, og jeg tror ikke, det er nødvendigt at forandre noget i nogen Retning. Chefen faar en Lønning, der kommer til at ligge imellem en Kaptajns og en Oberstløjtnants, og næstkommanderendes Lønning kommer til at ligge imellem en Premierløjtnants og en Kaptajns. Stabssergenterne og Oversergenterne faa akkurat samme Lønning som Hærens, og Sergenterne faa den samme Slutløn. De begynde med en noget større Løn end Sergenterne i Hæren, og det er naturligt, fordi de have maattet tjene i ikke ganske kort Tid som menige i Gendarmerikorpset. Jeg kan paa det bedste anbefale Lovforslaget og haaber, at det maa blive gennemført i denne Samling.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte, at dette Lønningslovsforslag var Idealet af en Lønningslov. Han glædede sig navnlig ved det, fordi det, samtidig med at give Funktionærerne højere Løn, indskrænkede deres Tal. Men denne Glæde kunde den ærede Ordfører have opnaaet ved tidligere Lejligheder, hvor det endda gjaldt meget mere, f. Eks. da Officerernes Lønningslov var fremme. Da kunde vi ogsaa være gaaede den Vej at indskrænke Antallet og give dem en bedre Løn og derigennem maaske have tjent ganske betydelige Summer ind for Statskassen. Det var ønskeligt, om den ærede Ordfører og hans Parti havde kunnet se saadan paa Tingene før. Det er noget sent, han kommer til den Erkendelse, at man godt kunde gaa den Vej at tjene Penge ved at give bedre Lønninger, naar man samtidig afskaffer overflødig Personale.

Gendarmerikorpset er et underligt Væsen. Det er en Slags Amfibium. Det er et Korps i militære Uniformer, som gør civil Tjeneste. Det er et Korps, som staar under Finansministeriet; men hvis nogen i Korpset forser sig, henvises Sagen til Krigsretten i Fredericia. Det er et Korps, som ledes af to Officerer og to Sergenter, der hentes lige fra Hæren og derfor ikke have noget Kendskab til den praktiske og civile Tjeneste, de skulle udføre. Men det er overordnede, som kræve, at deres un-